

og Skolefond til en Aftenskole. Man har ikke villet foreslaa, at dette Tilskud i alle Tilfælde gøres betinget af Tilskud fra den paagældende Kommune for ikke at forhindre, at der ogsaa oprettes Aftenskoler uden kommunal Støtte; men for at hindre en Forflygtigelse af Princippet foreslaar man i selve Loven præciseret, at den stedlige Kreds — hvad der ogsaa hidtil har været hævdet i Praksis — ikke kan bestaa af Skolens Lærere og Elever.

Dette stedlige Tilskud, der er meget lille i Forhold til, hvad der tilskydes af Staten og Skolefonden, skal jo nemlig vise, at der er den fornødne lokale Interesse for og Tillid til den planlagte Aftenskole, og det er derfor nødvendigt, at man sikrer sig dette Tilskuds Realitet og forlanger, at det ikke hidrører fra Personer, der er direkte interesserede i Skolens Økonomi, eller bliver en maskeret Form for Skolepenge udover det efter Stk. 2 tilladte Beløb.

Udvalgets *Flertal* foreslaar dernæst, at det stedlige Tilskud forhøjes fra 50 Øre til 1 Kr. pr. Time. Allerede da man ved Loven af 1935 nedsatte Tilskuddet fra Staten og Skolefondene til 1 Kr. 95 Øre pr. Time, var det Tanken samtidig at forhøje det stedlige Tilskud til 1 Kr., fordi man i en mere ligelig Fordeling af Udgiften saa et egnet Middel til at forebygge Oprettelsen af Aftenskoler med mindre værdifuld Undervisning. Forslaget blev imidlertid opgivet, da det mødte Modstand fra kommunal Side; men da det anførte Hensyn stadig bestaar og faar yderligere Vægt gennem de nu foreslaaede Forhøjelser af Tilskuddene fra Staten og Skolefondene, finder Flertallet det baade rimeligt og meget ønskeligt, at en Forhøjelse af det stedlige Tilskud samtidig gennemføres.

Som ovenfor berørt er dette lokale Tilskud, der i Forbindelse med Lokalet er det eneste, der forlanges, for at Staten og Skolefondene skal træde til med sin meget større Støtte til at faa Aftenskolen i Gang, af meget stor Betydning som Bevis for den lokale Interesse for Skolen, og den Omstændighed, at Kommunen eller andre stedlige Kræfter vil ofre noget for at faa Skolen i Gang, vil have væsentlig mere Vægt, jo større dette Offer er; en Forhøjelse af det lokale Bidrag vil ogsaa opfordre til en vis Kritik overfor, hvad man støtter, saaledes at man herefter kan haabe, at det undervægtige holdes ude.

Et *Mindretal* (Bomholt, Gammelgaard, H. C. Hansen, Kolbjørn, Otto V. Nielsen og Helveg Petersen) frygter for, at en Forhøjelse af det stedlige Tilskud vil gøre det for vanskeligt for Foreninger eller private Kredse at oprette Aftenskoler, og kan derfor ikke tiltræde den foreslaaede Forhøjelse.

Den gældende Lov indeholder ikke nogen Bestemmelse om, hvad det stedlige Tilskud skal anvendes til; men det har været en Forudsætning, at det normalt skulde gaa til Lærerløn. Det har imidlertid ikke i Praksis været muligt at føre nogen Kontrol med, om dette Tilskud overhovedet blev udbetalt, og der foreligger Erfaring for, at dette ikke altid har været Tilfældet, hvorved Forudsætningen for et Tilskud fra Staten og Skolefondene i Virkeligheden brister. Ved nu at foreslaa udtrykkelig fastsat, at Tilskuddet skal anvendes til Lærerløn, mener man at tilvejebringe større Sikkerhed for, at Beløbet kommer til Udbetaling, og man finder det iøvrigt ogsaa rimeligt, at der fra lokal Side ydes et Tilskud til Lærernes Lønning.

Ved den i Stk. 2 foreslaaede Bestemmelse bryder man som ovenfor anført med det hidtil hævdede Princip, at Undervisningen i Aftenskolen skal være vederlagsfri. Der er ganske vist efter den gældende Lov Adgang til at afkræve Eleverne et mindre „Indskrivningsbeløb“, som kan anvendes til Dækning af forskellige Udgifter til Administration og Materialer, der forbruges ved Undervisningen, f. Eks. i Husgerning og Sløjd; men til Vederlag for selve Undervisningen eller til Leje af Lokale maa det ikke anvendes.

Man er imidlertid af den Opfattelse, at der ligger noget værdifuldt i, at de unge selv betaler noget for den Undervisning, de faar, og at dette ofte vil binde deres Interesse